

26 lutego 1982 r. o opodatkowaniu jednostek gospodarki społecznej (Dz. U. z 1984 r. Nr 16, poz. 75 oraz z 1985 r. Nr 12, poz. 50 i Nr 37, poz. 174), o kwotę stanowiącą równowartość 5% zweryfikowanego zysku bilansowego, pomniejszonego o kwotę podlegającą wyłączeniu z podstawy opodatkowania zgodnie z przepisami rozporządzenia w sprawie ulg w podatku dochodowym, z przeznaczeniem na cele rozwojowe, w szczególności na inwestycje w usługach bytowych, pod warunkiem odpisania przez te przedsiębiorstwa na fundusz rezerwowy oraz na fundusz rozwoju co najmniej 65% zysku do podziału za rok podatkowy.

§ 3. Obniżenie podatku dochodowego, o którym mowa w § 1 ust. 1 i § 2, następuje po ustaleniu ulg w podatku dochodowym, przysługujących zgodnie z przepisami rozporządzenia w sprawie ulg w podatku dochodowym.

§ 4. 1. Środki pochodzące z obniżenia podatku dochodowego w spółdzielniach są przekazywane na fundusze rozwoju centralnych związków spółdzielczych, a w spółdzielniach inwalidów — na scentralizowany fundusz rehabilitacji inwalidów, i przeznaczane na pomoc spółdzielniom podejmującym inwestycje wykraczające poza ich możliwości finansowe, przede wszystkim w usługach bytowych w tym w pralnictwie.

Przepis ust. 1 nie dotyczy:

- 1) spółdzielni, które przeznaczają na fundusz zasobowy, fundusz rozwoju oraz na finansowanie inwestycji co najmniej 65% nadwyżki bilansowej za rok podatkowy; środki pochodzące z obniżenia podatku dochodowego pozostają w tych spółdzielniach i mogą być wykorzystane na cele rozwojowe, w szczególności na inwestycje w usługach bytowych,

- 2) młodzieżowych spółdzielni pracy określonych w art. 74 ustawy z dnia 16 września 1982 r. — Prawo spółdzielcze (Dz. U. Nr 30, poz. 210 i z 1983 r. Nr 39, poz. 176); środki pochodzące z obniżenia podatku dochodowego pozostają w tych spółdzielniach i mogą być wykorzystane na cele rozwojowe oraz na finansowanie działalności statutowej organizacji młodzieżowych,

- 3) spółdzielni pracy produkujących materiały pokryciowe dla budownictwa; środki pochodzące z obniżenia podatku dochodowego przeznaczają się na rozwój produkcji materiałów budowlanych.

§ 5. 1. Środki pochodzące z obniżenia podatku dochodowego w państwowych przedsiębiorstwach terenowych drobnej wytwórczości są przekazywane na wojewódzkie fundusze rozwoju drobnej wytwórczości.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy tych przedsiębiorstw, które przeznaczają co najmniej 65% zysku do podziału na fundusz rezerwowy oraz na fundusz rozwoju; środki pochodzące z obniżenia podatku dochodowego pozostają wówczas w tych przedsiębiorstwach i mogą być wykorzystane na cele rozwojowe, w szczególności na inwestycje w usługach bytowych.

§ 6. Jednostki wymienione w § 1 ust. 1 i § 2 mogą zmniejszać miesięczne wpłaty podatku dochodowego o obniżkę przysługującą na podstawie niniejszego rozporządzenia. Ostatecznego rozliczenia dokonuje się za okres roczny na podstawie bilansu rocznego.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do opodatkowania za okres od dnia 1 kwietnia 1985 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Messner

270

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 29 października 1985 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie składu komisji poborowych i wynagradzania za udział w pracach tych komisji.

Na podstawie art. 34 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. z 1984 r. Nr 7, poz. 31), w związku z art. 104 § 3 Kodeksu pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24 poz. 141, z 1975 r. Nr 16, poz. 91, z 1981 r. Nr 6, poz. 23 z 1982 r. Nr 31, poz. 214 oraz z 1985 r. Nr 20, poz. 85 i Nr 35, poz. 162) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 7 września 1979 r. w sprawie składu komisji poborowych i wynagradzania za udział w pracach tych komisji (Dz. U. Nr 21, poz. 123 i z 1982 r. Nr 9, poz. 67) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 1 w ust. 1 w pkt 2 lit. b) i e), w ust. 2 w pkt 1, w ust. 4 i w § 2 w ust. 2 w pkt 1 użyte w odpowiednim przypadku wyrazy: „wydział spraw społeczno-administracyjnych” zastępuje się odpowiednio wyrazami: „wydział społeczno-administracyjny”, a w § 2 w ust. 2 w pkt 2 wyrazy: „wydział (referatu)

spraw społeczno-administracyjnych” zastępuje się wyrazami: „wydział (referatu) społeczno-administracyjnego”.

- 2) w § 1 w ust. 1 w pkt 2 lit. c) otrzymuje brzmienie: „c) główny lekarz wojewódzki lub jego zastępca”.
- 3) w § 3 w pkt 1 lit. a) otrzymuje brzmienie: „a) lekarzy specjalistów, a w szczególności okulistę, neurologa, laryngologa i psychiatrę, a także psychologa oraz zakłady społeczne służby zdrowia — do przeprowadzania badań specjalistycznych i obserwacji poborowych.”
- 4) w § 4 po wyrazach: „terenowy organ administracji państwowej” dodaje się wyrazy: „o właściwości ogólnej”.
- 5) w § 6 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie: „1. Za udział w pracach komisji oraz za wykonywanie czynności związanych z pracą komisji,

o których mowa w § 3, przysługuje wynagrodzenie wynoszące za każdy dzień pracy:

- 1) dla przewodniczącego komisji — 700 zł,
- 2) dla członków komisji oraz lekarza radiologa — 500 zł,
- 3) dla technika medycznego i pozostałych osób średniego personelu medycznego — 400 zł.

2. Lekarzom specjalistom i psychologowi, o których mowa w § 3 pkt 1 lit. a), dokonującym badań przedpoborowych i poborowych przysługuje wynagrodzenie w wysokości 80 zł za każdą badaną osobę."

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1986 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Messner

271

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 2 listopada 1985 r.

w sprawie zasad i trybu ustalania kary pieniężnej za pobór wody w ilości większej niż ustalona w pozwoleniu wodnoprawnym.

Na podstawie art. 130 ust. 3 ustawy z dnia 24 października 1974 r. — Prawo wodne (Dz. U. Nr 38, poz. 230, z 1980 r. Nr 3, poz. 6 i z 1983 r. Nr 44, poz. 201) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Terenowy organ administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw gospodarki wodnej stopnia wojewódzkiego może wymierzać karę pieniężną za pobór wody w ilości większej niż ustalona w pozwoleniu wodnoprawnym, zwaną dalej „karą pieniężną”.

2. Kary pieniężnej nie ustala się, jeżeli woda pobrana w ilości większej niż ustalona w pozwoleniu wodnoprawnym została przekazana — za zgodą organu, o którym mowa w ust. 1 — na zaopatrzenie ludności w wodę do picia oraz na cele grzewcze.

3. Karę pieniężną ustala się za okres pomiędzy dwoma kolejnymi kontrolami zakładu, a w razie pierwszej kontroli zakładu — za okres między dniem 1 stycznia roku, w którym dokonuje się kontroli, a datą kontroli.

§ 2. Stawka kary pieniężnej za 1 m³ wody pobranej powyżej ilości ustalonej w pozwoleniu wodnoprawnym jest równa wielokrotności stawki opłaty za wodę, określonej w przepisach w sprawie opłat za szczególne korzystanie z wód i urządzeń wodnych, i wynosi:

- 1) 2-krotną stawkę opłaty, jeżeli ilość pobranej wody jest większa od ustalonej w pozwoleniu wodnoprawnym o 1—10%,
- 2) 3-krotną stawkę opłaty, jeżeli ilość pobranej wody

jest większa od ustalonej w pozwoleniu wodnoprawnym o 11—50%,

- 3) 4-krotną stawkę opłaty, jeżeli ilość pobranej wody jest większa od ustalonej w pozwoleniu wodnoprawnym o 51—100%,
- 4) 5-krotną stawkę opłaty, jeżeli ilość pobranej wody jest większa od ustalonej w pozwoleniu wodnoprawnym o ponad 100%.

§ 3. 1. Ilość pobranej wody ustala się na podstawie prowadzonych przez zakład pomiarów pobieranej wody.

2. Jeżeli zakład nie prowadzi pomiarów ilości pobieranej wody, organ, o którym mowa w § 1 ust. 1, przyjmuje do określenia ilości pobranej wody maksymalną — wynikającą z parametrów technicznych — wydajność użytkowanych przez zakład ujęć wody, przemnożoną przez rzeczywisty czas pracy zakładu w okresie, za który ustala się karę pieniężną, pomniejszoną o ilość wody, która mogła być pobrana zgodnie z pozwoleniem wodnoprawnym w tym okresie.

§ 4. Organami właściwymi do ściągania kar pieniężnych są organy określone w przepisach o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

§ 5. Wpływy z kary pieniężnej stanowią dochód budżetu wojewódzkiego.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1986 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Messner

272

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 5 listopada 1985 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie praw i obowiązków oraz zasad wynagradzania pracowników Polskiej Agencji Prasowej.

Na podstawie art. 4 ust. 3 ustawy z dnia 28 lipca 1983 r. o Polskiej Agencji Prasowej (Dz. U. Nr 44, poz. 202) oraz art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. Nr 31, poz. 214 i z 1984 r. Nr 35, poz. 187) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 5 września 1983 r. w sprawie praw i obowiązków oraz zasad wynagradzania pracowników Polskiej Agencji Prasowej (Dz. U. Nr 56, poz. 250) § 6 otrzymuje brzmienie:

„§ 6. Zasady wynagradzania pracowników zatrudnionych przy produkcji i ekspedycji wydawnictw oraz konserwacji urządzeń poligraficznych określa Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Messner